JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS GEORGES COSMAS

16 päivänä maaliskuuta 2000 *

Sisällys

I Johdanto ... I-8152

II Asiaan sovellettavat yhteisön säännökset ... I-8152

III Tosiseikat ... I-8156

IV Menettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ... I-8159

V Menettely yhteisöjen tuomioistuimessa ... I-8160

A PEM:n ja Chambre syndicalen lähettämän asiakirjan tutkittavaksi ottamista koskeva kysymys ... I-8160

B Asianosaisten vaatimukset ... I-8161

VI Vastavaatimuksen tutkittavaksi ottaminen ... I-8161

A Esitetyt kysymykset ... I-8161

B Tuomio Extramet I ja kysymys tutkittavaksi ottamisesta ... I-8162

VII Valitusperusteiden tutkinta ... I-8164

A Ensimmäinen valitusperuste ... I-8164

1) Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa: velvollisuus noudattaa yhteisöjen tuomioistuimen antamaa kumoamistuomiota ... I-8164

a) Tutkittavaksi ottaminen ... I-8164

b) Pääasia ... I-8165

2) Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa: perusasetuksen 7 artiklan 1 ja 9 kohdan sekä 14 artiklan rikkominen ... I-8167

B Toinen valitusperuste: puolustautumisoikeuksia koskevan perusperiaatteen loukkaaminen sekä perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan rikkominen ... I-8170

1) Valitusperusteen ensimmäinen osa: PEM:n 1.7.1992 tekemän selvityksen myöhäinen tiedoksi antaminen ... I-8171

a) Tutkittavaksi ottaminen ... I-8171

b) Pääasia ... I-8171

2) Valitusperusteen toinen osa: asiakirjoihin tutustumiseen liittyvät sääntöjenvastaisuudet ... I-8173

VIII Oikeudenkäyntikulut ... I-8174

IX Ratkaisuehdotus ... I-8175

* Alkuperäinen kieli: kreikka.

I Johdanto

1. Industrie des poudres sphériques (jäljempänä IPS) on esillä olevassa asiassa hakenut muutosta yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-2/95, Industrie des poudres sphériques vastaan neuvosto, 15.10.1998 antamaan tuomioon.[1] Yhteisöjen tuomioistuinta pyydetään tutkimaan asiassa C-358/89, Extramet Industrie vastaan neuvosto, annettujen tuomioiden[2] seurauksia; kyseisissä tuomioissa yhteisöjen tuomioistuin yhtäältä otti tutkittavaksi erään vientiyrityksen nostaman kanteen, joka koski lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Neuvostoliitosta peräisin olevan kalsiummetallin tuonnissa ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta tästä tuonnista 18 päivänä syyskuuta 1989 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2808/89[3] (tuomio Extramet I) ja toisaalta kumosi tämän asetuksen N:o 2808/89 (tuomio Extramet II).

2. Asetuksen N:o 2808/89 kumoamisen jälkeen komissio aloitti uudelleen samaa tuotetta koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn, ja neuvosto antoi 19 päivänä lokakuuta 1994 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Neuvostoliitosta peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 2557/94[4] (jäljempänä riidanalainen asetus). IPS-niminen yhtiö, aikaisemmalta nimeltään Extramet, nosti kumoamiskanteen tästä asetuksesta. Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin otti kanteen tutkittavaksi mutta hylkäsi sen perusteettomana.

3. Esillä oleva asia koskee pääasiallisesti kahta kysymystä. Ensiksi kysymys on IPS:n kanteen tutkittavaksi ottamisesta ja toiseksi siitä, miltä osin komission polkumyyntitullin käyttöönottamista koskevan menettelyn uudelleen aloittamisen vuoksi tuomiota Extramet II sekä polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2423/88[5] (jäljempänä perusasetus) on noudatettu.

II Asiaan sovellettavat yhteisön säännökset

4. Perusasetuksessa annetaan säännöksiä polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön (asetuksen antamishetkellä tämän niminen) jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumiseksi. Näistä säännöksistä käy ilmi, että polkumyynnin vastainen menettely sisältää useita

1 — Kok. 1998, s. II-3939.

2 — Asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991 (Kok. 1991, s. I-2501, jäljempänä tuomio Extramet I) ja tuomio 11.6.1992 (Kok. 1992, s. I-3813, jäljempänä tuomio Extramet II).

3 — EYVL L 271, s. 1.

4 — EYVL L 270, s. 27.

5 — EYVL L 209, s. 1. Näihin kysymyksiin sovelletaan kuitenkin polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1).

vaiheita, joista yksi vaihe on tutkimusvaihe. Samaa menettelyä voi koskea yksi tai useampi tutkimus.

5. Otsakkeensa mukaisesti tutkimuksen aloittamista ja kulkua koskevat säännökset sisältyvät perusasetuksen 7 artiklaan. Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohta kuuluu seuraavasti:

"1. Jos kuulemisen jälkeen on ilmeistä, että on riittävä näyttö siitä, että menettelyn aloittaminen on perusteltua, komission on välittömästi

a) ilmoitettava menettelyn aloittamisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*; tässä ilmoituksessa yksilöidään kyseinen tuote ja kyseiset maat, esitetään yhteenveto kaikista saaduista tiedoista sekä täsmennetään, että kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot on toimitettava komissiolle tiedoksi; komissio asettaa ilmoituksessa määräajan, jonka kuluessa osapuolet, joiden etua asia koskee, voivat saattaa tietoon näkemyksensä kirjallisesti ja pyytää komissiolta suullista kuulemista 5 kohdan mukaisesti;

b) tehtävä virallinen ilmoitus asiasta sellaisille viejille ja tuojille, joita komissio tietää asian koskevan, sekä viejämaan ja valituksen tekijöiden edunsaajille;

c) aloitettava tutkimus yhteisön tasolla yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa; tämä tutkimus kohdistuu sekä polkumyynnillä että vientituella tapahtuneeseen tuontiin että siitä aiheutuneeseen vahinkoon, ja se on toteutettava 2—8 kohdan mukaisesti; polkumyynnillä tai vientituella tapahtunutta tuontia koskeva tutkimus käsittää tavallisesti vähintään kuuden kuukauden ajanjakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista."

6. Perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"4. a) Valituksen tekijä sekä sellaiset tuojat ja viejät, joita asian tiedetään koskevan, sekä viejämaan edustajat voivat tutustua kaikkiin tietoihin, jotka ne osapuolet, joita tutkimus koskee, ovat toimittaneet komissiolle, lukuun ottamatta yhteisön tai sen jäsenvaltion laatimia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot liittyvät heidän etujensa puolustamiseen eivätkä ne ole 8 artiklassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja ja jos komissio käyttää niitä tutkimuksessaan. Tätä varten ne, joita asia koskee, osoittavat komissiolle kirjallisen hakemuksen, josta selviää, mitä tietoja pyydetään.

b) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen viejät ja tuojat sekä vientituella tapahtuneen tuonnin ollessa kyseessä viejämaan edustajat voivat pyytää, että heille annetaan tietoja niistä tärkeimmistä tosiseikoista ja havainnoista, joiden perusteella on tarkoitus suositella lopullisten tullien määräämistä tai väliaikaisten tullien vakuutena olleiden määrien lopullista kantamista.

c) i) Pyydettäessä tietoja b alakohdan mukaisesti

aa) pyynnöt on osoitettava kirjallisina komissiolle,

bb) on täsmennettävä ne kohdat, joiden osalta tietoja erityisesti pyydetään,

cc) väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisen ollessa kysymyksessä pyyntö on tehtävä viimeistään kuukaudessa tämän tullin käyttöön ottamista koskevasta ilmoituksesta.

ii) Tiedot on annettava joko suullisesti tai kirjallisesti komission asianmukaisimmaksi arvioimalla tavalla. Komission tällainen päätös ei vaikuta sen tai neuvoston mahdollisesti tekemiin myöhempiin päätöksiin. Luottamuksellisiin tietoihin sovelletaan 8 artiklaa.

iii) Tiedot on annettava tavallisesti vähintään viisitoista päivää ennen kuin komissio tekee 12 artiklan mukaisesti lopullista toimenpidettä koskevan ehdotuksen. Tietojen antamisen jälkeen tehdyt huomautukset voidaan ottaa huomioon vain, jos ne on toimitettu komission jokaisessa sen yksittäistapauksessa asettamassa, asian kiireellisyyden vaatimassa määräajassa, joka on kuitenkin vähintään kymmenen päivää."

7. Perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

"9. a) Tutkimus päättyy sen keskeyttämiseen tai lopullisen toimenpiteen hyväksymiseen. Tutkimuksen päättämisen on tavallisesti tapahduttava vuoden määräajassa menettelyn aloittamisesta.

b) Tutkimus päättyy joko sen keskeyttämiseen ilman tullien käyttöön ottamista ja sitoumusten hyväksymistä, tällaisten tullien voimassaolon päättymisen tai poistamisen seurauksena tai kun

sitoumukset ovat vanhentuneet 14 tai 15 artiklan mukaisesti."

8. Perusasetuksen 8 artiklan otsakkeena on "Luottamuksellinen käsittely" ja sen 1—4 kohta kuuluu seuraavasti:

"1. Tämän asetuksen soveltamisessa saatuja tietoja voidaan käyttää vain siihen tarkoitukseen, johon ne on pyydetty.

2. a) Neuvosto, komissio ja jäsenvaltiot samoin kuin niiden edustajat eivät paljasta tietoja, jotka ne ovat saaneet tämän asetuksen nojalla ja joiden osalta tiedot toimittanut osapuoli on pyytänyt luottamuksellista käsittelyä, ellei tiedot toimittanut osapuoli tällaista nimenomaisesti hyväksy.

b) Jokaisesta luottamuksellista käsittelyä koskevasta pyynnöstä on ilmettävä seikat, joiden vuoksi tieto on luottamuksellista, ja siihen on liitettävä tietoja koskeva yhteenveto, joka ei ole luottamuksellinen, tai perustelut siitä, minkä vuoksi tiedoista ei voida esittää yhteenvetoa.

3. Tietoja pidetään tavallisesti luottamuksellisina, jos niiden paljastaminen on omiaan aiheuttamaan merkittäviä epäedullisia seurauksia tiedot toimittaneelle tai niiden lähteenä olevalle taholle.

4. Kuitenkin jos käy ilmi, että pyyntö tietojen käsittelemisestä luottamuksellisena ei ole perusteltu ja jos tiedot toimittanut taho ei halua julkistaa tietoja tai antaa lupaa tietojen paljastamiseksi yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kysymyksessä olevia tietoja ei voida ottaa huomioon.

Samoin jos tällainen pyyntö on perusteltu, näitä tietoja ei myöskään voida ottaa huomioon, jos tiedot toimittanut taho ei halua esittää tiedoista yhteenvetoa, joka ei ole luottamuksellinen, jos tällainen tietoja koskeva yhteenveto on mahdollista esittää."

9. Lisäksi perusasetuksen 14 artiklassa, jonka otsakkeena on "Uudelleen tutkinta", säädetään seuraavaa:

"1. Asetukset, joissa otetaan käyttöön polkumyynti- tai korvaustulleja ja sitoumusten hyväksymispäätökset, voidaan tarvittaessa tutkia joko osittain tai kokonaan uudelleen.

Tällainen uudelleen tutkinta suoritetaan jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta. Uudelleen tutkinta voidaan suorittaa myös asianosaisen pyynnöstä, jos asianosainen esittää näyttöä riittävästä olosuhteiden muutoksesta, jonka vuoksi tällainen uudelleen tutkinta on perusteltua, sillä edellytyksellä, että vähintään yksi vuosi on kulunut menettelyn päättämisestä. Tällaiset pyynnöt on osoitettava komissiolle, joka ilmoittaa niistä jäsenvaltioille.

2. Kun tutkinnan jälkeen käy ilmi, että uudelleen tutkinta on tarpeen, tutkimus aloitetaan uudelleen 7 artiklan mukaisesti, mikäli olosuhteet tällaista edellyttävät. Uudelleen tutkinta ei vaikuta voimassa oleviin toimenpiteisiin.

3. Kun uudelleen tutkinta, jossa tutkimus on joko aloitettu uudelleen tai sitä ei ole aloitettu, sitä edellyttää, toimenpiteiden toteuttamiseen toimivaltainen yhteisön toimielin muuttaa toimenpiteitä, poistaa tai kumoaa ne — — .”

III Tosiseikat

10. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esittää asian tosiseikat valituksenalaisessa tuomiossaan (15—29 kohta) seuraavasti:

11. Industrie des poudres sphériques, aikaisemmalta nimeltään Extramet, on Annemassessa (Ranska) sijaitseva yritys, joka on erikoistunut tuottamaan primäärikalsium-metallista reaktiivisiksi metallirakenteiksi hajotettua kalsium-metallia. [6]

12. Primäärikalsium-metallia [7] tuotetaan viidessä valtiossa eli Ranskassa (jossa tuotannosta vastaa Péchiney électrometallurgie -niminen yritys, jäljempänä PEM), Kiinassa, Venäjällä, Kanadassa ja Yhdysvalloissa.

13. Primäärikalsium-metallia hankkiakseen IPS otti alun perin yhteyttä yhteisössä toimivaan tuottajaan, joka oli ensiksi Société électrométallurgique du Planet, ja tämän yhtiön fuusioiduttua vuonna 1996 PEM:n kanssa IPS kääntyi PEM:n puoleen. IPS toi primäärikalsium-metallia kuitenkin myös Kiinasta ja Neuvostoliitosta.

14. Heinäkuussa 1987 Chambre syndicale de l'électrométallurgie et de l'électrochimie (jäljempänä Chambre syndicale), joka on

6 — Se perustettiin vuonna 1982 rakennemenetelmän vuonna 1980 tapahtuneen keksimisen johdosta.

7 — Primäärikalsium-metalli on kemiallinen aine, jota valmistetaan joko kalsiumoksidista (kalkki) tai kalsiumkloridista, joka on paloina tai lastuina. Sitä käytetään pääasiallisesti metallurgiateollisuudessa.

Ranskan oikeuden mukainen yhdistys, teki PEM:n puolesta komissiolle valituksen vaatien komissiota toteuttamaan polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä Kiinasta ja Neuvostoliitosta peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa.

15. Komissio aloitti 26.1.1988 tuolloin voimassa olleen polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 23 päivänä heinäkuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2176/84 [8] mukaisen polkumyynnin vastaisen menettelyn.

16. Komissio asetti tämän jälkeen kyseessä olevalle tuotteelle 10,7 prosentin suuruisen väliaikaisen polkumyyntitullin asetuksella N:o 709/89. [9]

17. Väliaikaisen polkumyyntitullin jatkamisen jälkeen neuvosto määräsi kyseiselle tuotteelle 21,8 prosentin ja 22 prosentin suuruiset lopulliset polkumyyntitullit asetuksella N:o 2808/89. [10]

18. IPS, jonka toiminimi oli tuolloin Extramet Industrie SA, nosti yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaati tämän asetuksen kumoamista.

19. Asiassa C-358/89, Extramet Industrie vastaan neuvosto, 16.5.1991 annetussa tuomiossa [11] todettiin, että kyseisen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyivät. Tämän jälkeen yhteisöjen tuomioistuin kumosi asiassa Extramet II 11.7.1992 antamallaan tuomiolla [12] asetuksen N:o 2808/89 sillä perusteella, että yhteisön toimielimet eivät olleet yhtäältä todellisuudessa tutkineet, oliko kyseisessä asetuksessa tarkoitetun tuotteen yhteisön tuottaja eli PEM itse myötävaikuttanut aiheutuneeseen vahinkoon kieltäytymällä myymästä tuotetta, ja toiseksi ne eivät olleet osoittaneet, ettei vahinko ollut johtunut valittajan väittämistä seikoista, minkä vuoksi ne eivät olleet määritelleet vahinkoa asianmukaisesti.

20. Ranskan Conseil de la concurrence (kilpailuneuvosto) tuomitsi 31.3.1992 tekemällään päätöksellä PEM:n siitä, että Société électrométallurgique du Planet (SEMP), jonka PEM osti joulukuussa 1985, oli lokakuun 1982 ja vuoden 1984 lopun välisenä aikana käyttänyt väärin määräävää asemaansa. Cour d'appel de Paris vahvisti tämän päätöksen 14.1.1993 antamallaan tuomiolla.

8 — EYVL L 201, s. 1.

9 — Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Neuvostoliitosta peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa 17 päivänä maaliskuuta 1989 annettu komission asetus (ETY) N:o 709/89 (EYVL L 78, s. 10).

10 — Mainittu edellä alaviitteessä 3.

11 — Ks. edellä alaviite 2.

12 — Idem.

21. Asiassa Extramet II annetun tuomion johdosta PEM lähetti 1.7.1992 komissiolle muistion tukeakseen tutkimuksen uudelleen aloittamista koskevaa vaatimustaan sekä teknisluonteisen selvityksen yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arvioinnista.

22. Komissio katsoi, että tutkimus oli lain nojalla aloitettava uudelleen, minkä vuoksi se kehotti IPS:ää 17.7.1992 päivätyllä kirjeellään esittämään huomautuksensa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta. Tässä kirjeessään komissio ilmoitti, että se oli pyytänyt PEM:ä esittämään huomautuksensa samasta asiasta.

23. IPS ilmoitti 14.8.1992 päivätyllä kirjeellään pitävänsä virheellisenä komission tulkintaa oikeudellisesta mahdollisuudesta aloittaa tutkimus uudelleen. IPS pyysi, että sille osoitettaisiin asianmukaisessa muodossa oleva kannekelpoinen päätös.

24. IPS uudisti 21.8.1992 päivätyllä kirjeellään tämän viimeksi mainitun pyyntönsä.

25. IPS sai 14.10.1992 komissiolta IPS:lle PEM:n aiheuttamasta vahingosta 1.7.1992 tehdyn selvityksen.

26. Komissio julkaisi 14.11.1992 ilmoituksen polkumyynnin vastaisesta menettelystä, joka koski Kiinan kansantasavallasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuontia.

27. Komissio ilmoitti 18.11.1992 päivätyllä kirjeellään IPS:lle ilmoituksen julkaisemisesta ja pyysi tätä palauttamaan sille vastaavat kyselylomakkeet 30 päivän kuluessa. Komissio totesi, että uusi tutkimusjakso alkaisi 1.7.1991 ja päättyisi 31.10.1992.

28. IPS esitti 23.12.1992 päivätyllä kirjeellään komissiolle huomautuksensa PEM:n aiheuttamasta vahingosta 1.7.1992 tehdystä selvityksestä.

29. Komissio pyysi 29.7.1993 päivätyllä kirjeellään IPS:ää ilmoittamaan sille kaikki seikat, jotka voisivat olla sille avuksi ratkaisunteossa erityisesti vahingon osalta. IPS vastasi 12.8.1993 päivätyllä kirjeellään, ettei sillä ollut esitettävänä uutta tietoa tältä osin, koska tilanne ei ollut juurikaan muuttunut 23.12.1992 päivätyn kirjeen jälkeen.

30. Komissio antoi 21.4.1994 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa

asetuksen N:o 892/94 [13] (jäljempänä väliaikainen asetus). [14]

31. IPS jätti 31.5.1994 huomautuksensa väliaikaisesta asetuksesta ja esitti useita varauksia sen osalta. Komissio vastasi näihin huomautuksiin 14.6.1994 päivätyllä kirjeellään.

32. Komissio ilmoitti 11.8.1994 IPS:lle keskeiset seikat ja arviointiperusteet, joiden nojalla se aikoi ehdottaa lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamista Kiinan kansantasavallasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa.

33. Neuvosto antoi 19.10.1994 komission ehdotuksesta riidanalaisen asetuksen lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin tuonnissa. [15]

13 — EYVL L 104, s. 5.

14 — Asetettu polkumyyntitulli oli Kiinasta peräisin olevan kalsium-metallin osalta 2074 ecua tonnilta ja Venäjältä peräisin olevan kalsium-metallin osalta 2120 ecua tonnilta.

15 — Tullin määrä oli sama kuin väliaikaisessa asetuksessa säädetty määrä. Myös neuvosto vahvisti väliaikaisella asetuksella käyttöön otetut polkumyyntitullit.

IV Menettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

34. IPS nosti 9.1.1995 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaati riidanalaisen asetuksen kumoamista ja toissijaisesti sen toteamista, että asetusta ei voitu soveltaa kantajaan (IPS), sekä neuvoston velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

35. Neuvosto vaati kanteen hylkäämistä ja kantajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

36. Väliintulijoina olleet komissio, PEM ja Chambre syndicale vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta hylkäämään kanteen ja kantajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

37. IPS esitti kanteensa tueksi seitsemän kanneperustetta: a) perusasetuksen 5 artiklan [16] ja 7 artiklan 9 kohdan rikkominen sekä oikeusvoiman periaatteen loukkaaminen ja hallinnollisen toimen lailliseksi korjaamista koskevien edellytysten huomiotta jättäminen; b) perusasetuksen 7 ja 8 [17] artiklan rikkominen sekä puolustautumisoikeuksien loukkaa-

16 — Artikla, joka koskee kirjallisen valituksen tekemistä, kun kysymyksessä on polkumyynnillä tapahtuva maahantuonti.

17 — Artikla, joka koskee perusasetuksen nojalla saatujen tietojen luottamuksellista käsittelyä.

minen; c) perusasetuksen 4 artiklan 4 kohdan[18] ja 2 artiklan 12 kohdan[19] rikkominen ja tuotteiden samankaltaisuuden osalta tehty ilmeinen arviointivirhe; d) perusasetuksen 4 artiklan rikkominen ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa koskeva ilmeinen arviointivirhe; e) perusasetuksen 12 artiklan[20] rikkominen ja ilmeinen arviointivirhe; f) EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan (josta on tullut EY 253 artikla) rikkominen ja g) harkintavallan väärinkäyttö.

38. Neuvoston esittämästä tutkimatta jättämistä koskevasta väitteestä huolimatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että IPS:n kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, koska asiassa Extramet I olleet olosuhteet olivat edelleen voimassa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin hylkäsi kanteen perusteettomana.

V Menettely yhteisöjen tuomioistuimessa

39. IPS on tehnyt 16.12.1998 valituksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiosta; komissio on puolestaan esittänyt vastavaatimuksen.

18 — 4 artikla liittyy vahingon määrittelyyn; sen 4 kohdan mukaan polkumyynnillä tai vientituella tapahtuvan tuonnin vaikutusta on arvioitava samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotantoon aina, kun tämä on mahdollista.

19 — Säännös, joka liittyy samankaltaisen tuotteen määritelmään.

20 — Säännös koskee neuvoston lopullista päätöstä lopullisen polkumyyntitullin (tai korvaustullin) kantamisesta.

A PEM:n ja Chambre syndicalen lähettämän asiakirjan tutkittavaksi ottamista koskeva kysymys

40. Vastineessaan PEM ja Chambre syndicale, jotka olivat esiintyneet väliintulijoina ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, toteavat, etteivät ne aio esittää uutta kirjallista oikeudenkäyntikirjelmää, ja viittaavat tältä osin niiden ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämään väliintulokirjelmään, josta ne ovat esittäneet asianmukaiset kappaleet kopioina.

41. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 115 artiklan 2 kohdan mukaan vastineessa on mainittava oikeudelliset perusteet ja väitteet, joihin vedotaan (c alakohta) sekä vaatimukset (d alakohta). Tämä säännös merkitsee, että väitteiden on sisällyttävä oikeudenkäyntiasiakirjaan itseensä, eikä tätä edellytystä voida korvata viittaamalla muuhun asiakirjaan tai toisiin oikeudenkäyntiasiakirjoihin.

42. Siten siltä osin kuin PEM:n ja Chambre syndicalen lähettämä asiakirja ei sisällä oikeudellisia perusteita ja väitteitä, vaan siinä viitataan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitettyyn väliintulo-

kirjelmään ja siinä esitettyihin perusteisiin, tätä asiakirjaa ei voida ottaa huomioon. [21]

B *Asianosaisten vaatimukset*

43. IPS vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin a) kumoaa valituksenalaisen tuomion ja ratkaisee asian lopullisesti; b) jättää komission vastavaatimuksen tutkimatta ja toissijaisesti hylkää sen perusteettomana; c) velvoittaa neuvoston, komission ja kaikki väliintulijat korvaamaan välitoimimenettelyssä sekä pääasiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valitusmenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

44. Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin a) kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että asiassa T-2/95 nostettu kanne voidaan tutkia ja b) jättää sen tutkimatta. Toissijaisesti komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin a) hylkää valituksen ja b) joka tapauksessa velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

45. Neuvosto vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin a) hylkää valituksen ja b) velvoittaa IPS:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

46. PEM ja Chambre syndicale tukevat neuvoston ja komission vaatimuksia.

VI Vastavaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

A *Esitetyt kysymykset*

47. Komissio väittää vastavaatimuksessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettu kanne olisi pitänyt jättää tutkimatta. Toisin kuin tuomiossa Extramet I (asia C-358/89), esillä olevassa asiassa kantajana ollut osapuoli oli kieltäytynyt hankkimasta kalsiummetallia sen yhteisöön sijoittautuneelta tuottajalta PEM:ltä, mutta tämä ei johtunut siitä, että sen olisi ollut vaikeaa hankkia tuotetta PEM:ltä. Siten valituksenalaisen tuomion siinä osassa, joka koskee kanteen tutkittavaksi ottamista (53 kohta), on tuomion Extramet I soveltamiseen liittyvä oikeudellinen virhe, ja kyseinen tuomion osa on komission mukaan perusteltu ristiriitaisesti ja riittämättömästi.

48. Komissio täsmentää, että valituksenalainen tuomio on kumottava tutkittavaksi

21 — Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevissa asioissa yhteisöjen tuomioistuin on todennut, ettei ole riittävää viitata edeltävän hallinnollisen menettelyn aikana esitettyihin väitteisiin, jos näitä väitteitä ei ole myös esitetty edes yhteenvetona kannekirjelmässä; ks. asia C-347/88, komissio v. Kreikka, tuomio 13.12.1990 (Kok. 1990, s. I-4747, 26—30 kohta) sekä julkisasiamies Tesauron kyseisessä asiassa antama ratkaisuehdotus, 8 kohta; ks. myös asia C-43/90, komissio v. Saksa, tuomio 13.3.1992 (Kok. 1992, s. I-1909, 8 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätyi myös vastaavaan ratkaisuun yhdistetyissä asioissa T-305/94—T-307/94, T-313/94—T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ja T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij NV ym. v. komissio, tuomio 20.4.1999 (Kok. 1999, s. II-931, 39 ja 40 kohta); tätä ratkaisua sovellettiin tapaukseen, jossa kumoamiskanteen kannekirjelmässä viitattiin yleisluonteisesti kannekirjelmän liitteinä oleviin asiakirjoihin, joissa esitettiin kantajien oikeudelliset perusteet ja väitteet.

ottamista koskevien perustelujen riittämättömyyden ja ristiriitaisuuden vuoksi. Se lisää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toimii ristiriitaisesti katsoessaan tuomionsa 219 kohdassa, että yhteisön toimielimet eivät ole tehneet tosiseikkoja koskevaa virhettä eivätkä rikkoneet perusasetuksen säädöksiä[22] eivätkä tehneet ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että "PEM:n tuottama kalsium-metalli ja kiinalainen ja venäläinen kalsium-metalli ovat perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita". Komission mukaan ristiriita syntyy siitä, että tuomionsa 235 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo näin: " — — nyt esillä olevassa asiassa ei siis voida katsoa, että PEM olisi tutkimusajanjakson 1.7.1991—31.10.1992 aikana aiheuttanut oman vahinkonsa. Tämän ajanjakson aikana kantaja ei nimittäin katsonut tarpeelliseksi uusia kauppasuhteitaan sen kanssa, ja se hankki Kiinasta tai Venäjältä peräisin olevaa kalsium-metallia polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta huolimatta." Komissio arvioi muutoin, että valituksenalaisen tuomion 249—256 kohdasta käy ilmi, että PEM oli ehdottanut IPS:lle, että sen luokkaan "N" kuuluva kalsium testataan, mikä oli täysin loogista, koska venäläinen tai kiinalainen kalsium, jonka IPS katsoi vastaavan sen vaatimuksia, oli ydinkalsiumia ja ainoa IPS:n kokema haitta oli hintakysymys.

49. Yhteenvetona komissio katsoo, että jollei tuotteen (ydinkalsium) hintakysymystä oteta huomioon, IPS saattoi muiden toimijoiden tavoin todellisuudessa hankkia itselleen tuotetta PEM:ltä. Koska mikään ei erota IPS:ää näistä muista toimijoista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettu kanne olisi pitänyt jättää tutkimatta tuomion Extramet I oikean tulkinnan mukaisesti.

50. IPS katsoo, ettei vastavaatimusta voida ottaa tutkittavaksi, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli hylännyt tutkittavaksi ottamista koskevan väitteen oikeudenkäyntiasiakirjoihin perustuvien tosiseikkojen nojalla.

B *Tuomio Extramet I ja kysymys tutkittavaksi ottamisesta*

51. Asiassa C-358/89 (Extramet I), sellaisena kuin se on kuvattu valituksenalaisessa tuomiossa, kanne oli otettu tutkittavaksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut tuomionsa 49 kohdassa aivan oikein, että ainoa peruste tutkittavaksi ottamiselle, jonka yhteisöjen tuomioistuin hyväksyi kyseisessä tuomiossa, oli se, että asia koskee kantajaa suoraan ja erikseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tuomion Extramet I 13 ja 14 kohdassa näin: " — — vaikka polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta annetut asetukset ovat perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan edellytysten perusteella todellisuudessa luonteeltaan ja sisällöltään normatiivisia, koska niitä sovelletaan yleisesti asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin, ei ole poissuljettua, että asetusten säännökset voivat koskea tiettyjä taloudellisia toimijoita erikseen. Tästä seuraa, että polkumyyntitullien käyttöön ottamisesta annetut säädökset voivat joissakin olosuhteissa menettämättä

22 — Kysymyksessä ovat 4 artiklan 1 ja 4 kohta sekä 2 artiklan 12 kohta.

asetuksen luonnettaan koskea erikseen tiettyjä taloudellisia toimijoita, jotka voivat näin ollen nostaa näistä säädöksistä kumoamiskanteen. "Yhteisöjen tuomioistuin totesi lisäksi, että kantaja oli näyttänyt toteen sellaisen erityisen tilanteen tunnusmerkkien olemassaolon, joka erotti sen kyseisen toimen osalta kaikista muista taloudellisista toimijoista.

52. Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi (52 kohta), että yhteisöjen tuomioistuin ei tuomiossa Extramet perustanut kanteen tutkittavaksi ottamista yksinomaan Extrametin vaikeuksiin hankkia tuotetta yhteisön ainoalta tuottajalta. Todellisuudessa yhteisöjen tuomioistuin perusti päätöksensä eri seikkoihin, jotka erityisen tilanteen tunnusmerkkeinä erottivat Extramet-yhtiön kyseisen toimen osalta kaikista muista taloudellisista toimijoista. Tarkemmin sanottuna ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisessa tuomiossaan, että oli olemassa sellaisia seikkoja, jotka liittyivät erityisesti IPS:ään, joka oli polkumyynnin vastaisen toimenpiteen kohteena olleen tuotteen merkittävin maahantuoja ja samanaikaisesti tämän tuotteen loppukäyttäjä; lisäksi sen taloudellinen toiminta oli hyvin laajasti riippuvainen tästä tuonnista, ja riidanalaisella asetuksella oli huomattavia vaikutuksia sen taloudelliseen toimintaan, kun otetaan huomioon kyseisen tuotteen tuottajien pieni lukumäärä ja se, että IPS:llä oli vaikeuksia hankkia tuotetta yhteisön ainoalta tuottajalta, joka oli lisäksi sen pääasiallinen kilpailija jalostetun tuotteen osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tämän jälkeen (tuomion 53 kohta), että "komissio ei toisaalta kiistä sitä, että PEM ei kykene toimittamaan vakiolaatuista primäärikalsium-metallia, jolla olisi kantajan toivomat ominaisuudet, mikä osoittaa selvästi, että kantajalla on edelleen vaikeuksia hankkia tuotetta PEM:ltä". Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tämän perusteella, ettei tilanne ollut muuttunut tuomioon Extramet I verrattuna.

53. Ensimmäisen oikeusasteen toteamus siitä, että IPS ei hyväksynyt PEM:n toimittamaa tuotetta, koska sillä ei ollut IPS:n toivomia ominaisuuksia, on yksi seikoista, joihin IPS:n kanteen tutkittavaksi ottaminen perustui. Siten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi aivan perustellusti (tuomion 54 kohta), että "koska olosuhteet, joiden perusteella asiassa C-358/89 kanne oli otettava tutkittavaksi — — ovat edelleen voimassa, nyt esillä oleva kanne on syytä ottaa tutkittavaksi".

54. Mitä tulee komission muihin väitteisiin valituksenalaisen tuomion perustelujen ristiriitaisuudesta, katson, etteivät nämä väitteet voi johtaa tuomion kumoamiseen, koska ne koskevat muita kysymyksiä.

55. Edellä olevan perusteella komission vaatimus valituksen tutkimatta jättämisestä on hylättävä kokonaisuudessaan.

VII Valitusperusteiden tutkinta

56. Valittaja perustaa valituksensa kahteen perusteeseen, jotka vastaavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostetun kanteen ensimmäistä ja toista kanneperustetta.

A *Ensimmäinen valitusperuste*

1) Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa: velvollisuus noudattaa yhteisöjen tuomioistuimen antamaa kumoamistuomiota

57. Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa IPS arvostelee valituksenalaisen tuomion 91, 95, 97 ja 99 kohtaa. IPS katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole noudattanut tuomiota Extramet II todetessaan, että komissio saattoi aloittaa uuden tutkimuksen uuden viiteajanjakson perusteella eli muuttaa alkuperäistä viiteajanjaksoa; toisaalta hyväksyessään tämän "lailliseksi korjaamista" koskevan menettelyn lainmukaisuuden, kuten IPS on kuvannut kumoamistuomion kanssa yhdenmukaiseksi saattamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut EY:n perustamissopimuksen 174 artiklaa (josta on tullut EY 231 artikla) ja 176 artiklaa (josta on tullut EY 233 artikla) sekä perusasetuksen 7 artiklan 1 ja 9 kohtaa että 14 artiklaa. Valittajana olevan osapuolen mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemä perustamissopimuksen 176 artiklan tulkinta sisältää oikeudellisen virheen ja on siksi suhteellisuusperiaatteen ja luottamuksensuojan periaatteen vastainen.

a) Tutkittavaksi ottaminen

58. Komission mukaan valitusperusteesta ei ensinnäkään käy riittävän selvästi ilmi, että se kohdistuu valituksenalaisen tuomion 101 kohtaan, eikä valittaja esitä perusteita, joiden vuoksi tämä kohta olisi virheellinen. Siksi valittajan tämä laiminlyönti, eli ettei se ole riitauttanut sitä tuomion kohtaa, jonka perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt ensimmäisen kanneperusteen, johtaa siihen, ettei tätä valitusperustetta voida tutkia.

59. IPS viittaa valituksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomionsa 87—102 kohdassa tekemään päättelyyn mainitsematta nimenomaisesti 101 kohtaa: se arvostelee ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointia (valituksenalaisen tuomion 98 kohta), jonka mukaan "tutkimusajanjakson muuttamisella" ei ole loukattu sen oikeuksia. Katson, että tämä riittää osoittamaan IPS:n vedonneen pätevästi valituksenalaisen tuomion 101 kohtaan sisältyvään oikeudelliseen virheeseen, sillä vaikkei 101 kohtaan ole erityisesti vedottu, IPS on kuitenkin selvittänyt sen sisällön. Siksi komission vastakkaiset väitteet on hylättävä.

60. Toiseksi valituksenalaisen tuomion 101 kohdan osalta katson, että IPS:n esit-

tämä valitusperuste (valittajan vastauksen 24 kohta), jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi vääristänyt tosiseikkoja, ei liity oikeuden rikkomiseen, johon kantaja on vedonnut täysin tutkittavaksi otettavalla tavalla, eikä tätä väitettä voida ottaa tutkittavaksi, koska se ei sisälly valitukseen. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 118 artiklan ja 42 artiklan 2 kohdan mukaan valittaja ei voi laajentaa vaatimuksiaan enää tässä vaiheessa oikeudenkäyntiä.

61. Kolmanneksi ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole noudattanut suhteellisuusperiaatetta eikä luottamuksensuojan periaatetta soveltaessaan perustamissopimuksen 176 artiklaa. Valituksenalaiseen tuomioon liittyy oikeudellinen virhe siltä osin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli hyväksynyt sen, että komissio saattoi muuttaa viiteajanjaksoa ja että tutkimusta ei voitu rajoittaa alkuperäisen viiteajanjakson vahinkoon vaan se oli ulotettava myös uuteen viiteajanjaksoon, mikä merkitsi korkeampien polkumyyntitullien käyttöön ottamista.

62. Katson esillä olevassa asiassa, että siltä osin kuin nämä valitusperusteet on esitetty tässä ensimmäisen kerran ja niitä ei ole esitetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, niitä ei voida ottaa tutkittaviksi, koska ne merkitsisivät asian tosiseikkojen uutta arviointia, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen siihen valvontatehtävään, jota se voi harjoittaa valitusvaiheessa.

b) Pääasia

63. Valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt virheen katsoessaan, että komission toiminta oli täysin tuomion Extramet II mukainen. Se katsoo, että kumoaminen on tehty aineellisista syistä, ja siksi kaikki valmisteluasiakirjat, mukaan luettuna tutkimus, joka johti asetuksen N:o 2557/94 antamiseen, on kumottu.

64. On vakiintuneen oikeuskäytännön mukaista, että jos yhteisöjen tuomioistuin kumoaa yhteisön yleisiä tai erityissäädöksiä muoto- tai menettelyvirheen vuoksi (kuten sen vuoksi, että ei esitetä riittäviä perusteita tai asianomaista toimielintä tai asianosaisia ei kuulla), tuomion täytäntöönpano ei tavallisesti edellytä sitä, että asianomainen toimielin aloittaa koko lainsäädäntöprosessin uudelleen.[23] Asia on näin, kun

23 — Ks. julkisasiamies Jacobsin antama ratkaisuehdotus asiassa C-415/96, Espanja v. komissio, tuomio 12.11.1998 (Kok. 1998, s. I-6993, 35 kohta).

kysymyksessä on pelkkä muoto- tai menettelyvirhe [24] ja kun pätemättömyys on seurausta sen perustana olevan asiakirjan lainvastaisuudesta. [25]

65. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisessa tuomiossaan (94 kohta), että tuomiossa Extramet II yhteisöjen tuomioistuin kumosi asetuksen N:o 2808/89 sillä perusteella, että yhteisön toimielimet eivät olleet todellisuudessa tutkineet, oliko yhteisön tuottaja eli PEM itse myötävaikuttanut aiheutuneeseen vahinkoon kieltäytymällä myymästä tuotetta, eivätkä ne olleet näyttäneet toteen, ettei vahinko perustunut Extramet-yhtiön väittämiin seikkoihin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi vielä, että yhteisöjen tuomioistuin päätteli näistä toteamuksista, etteivät yhteisön toimielimet olleet määritelleet vahinkoa asianmukaisesti. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että yhteisöjen tuomioistuimen toteama lainvastaisuus ei vaikuta tutkimusta edeltäneisiin alustaviin toimenpiteisiin ja muun muassa perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisen menettelyn aloittamiseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän jälkeen (95 kohta), että komissio *saattoi* hyväksyttävästi *aloittaa menettelyn uudelleen* kaikkien niiden menettelyä koskevien asiakirjojen perusteella, joihin yhteisöjen tuomioistuimen toteama pätemättömyys ei ollut vaikuttanut, eli PEM:n heinäkuussa 1987 tekemän valituksen, neuvoa-antavan komitean kuulemisen ja menettelyn aloittamista koskevan päätöksen perusteella suorittaakseen tutkimuksen samasta viiteajanjaksosta kuin mitä asetuksessa N:o 2808/89 (kumottiin tuomiossa Extramet II) oli otettu huomioon, tutkimuksen rajoittuessa sen selvittämiseen, oliko PEM kieltäytymällä myymästä tuotetta itse myötävaikuttanut yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

66. Edellä mainitun yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella katson, ettei sillä ole merkitystä, että asetus on kumottu muotoseikkojen tai aineellisten

24 — Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut (ks. erityisesti edellisessä alaviitteessä mainittu asia C-415/96, tuomion 32 kohta), että "yhteisön toimen kumoaminen ei välttämättä vaikuta valmisteleviin toimiin". Esimerkiksi asiassa C-331/88, Fedesa ym., tuomio 13.11.1990 (Kok. 1990, s. I-4023, 33 ja 34 kohta sekä julkisasiamies Mischon ratkaisuehdotuksen 56 ja 57 kohta) direktiivi oli kumottu sen antamiseen liittyvän menettelyvirheen vuoksi ja korvattu vaadittavat muotovaatimukset täyttävällä vastaavalla direktiivillä. Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi väitteen siitä, että neuvoston olisi tullut aloittaa koko menettely alusta pyytäen komissiolta uutta ehdotusta ja Euroopan parlamentilta uutta lausuntoa, ja yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että direktiivin kumoaminen ei vaikuttanut valmisteleviin toimiin. Ratkaisevana perusteena on kumoamiseen johtava syy: jos kysymyksessä on yksinkertaisesti muoto- tai menettelyvirhe, komissio voi laillisesti korjata virheen aloittamatta koko menettelyä uudelleen tehden yksinkertaisesti uuden päätöksen, joka korvaa alkuperäisen päätöksen kokonaan tai osittain siltä osin kuin se on tarpeen. Edellisessä alaviitteessä mainitussa asiassa C-415/93 Espanjan kuningaskunta oli nostanut kanteen komission valtiontukia koskevan päätöksen tiettyjen artiklojen kumoamiseksi; kyseinen päätös oli tehty yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-278/92—C-280/92, Espanja v. komissio, 14.9.1994 antaman kumoamistuomion (Kok. 1994, s. I-4103) noudattamiseksi, jossa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin oli osittain hyväksynyt alkuperäisen päätöksen kumoamiskanteen. Vaikka yhteisöjen tuomioistuin ei asiassa C-415/93 (edellä alaviite 23) tutkinut sitä kysymystä, miltä osin kumoamisperuste koski asiasisältöä tai menettelyä, tuomioistuin korosti, että edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa C-278/92—C-280/92 annetussa tuomiossa riidanalaisen päätöksen tietyt artiklat oli kumottu perustelujen riittämättömyyden vuoksi. Lisäksi se totesi (34 kohta) näin: " — — koska komission tekemä tutkimus oli kuitenkin puutteellinen ja johti siten päätöksen — — lainvastaisuuteen, tämän päätöksen korvaamiseen tähtäävä menettely voidaan aloittaa tuosta kohdasta alkaen uudelleen tekemällä uusi tutkimus selvittämistoimista, joiden sisältöä ei toisaalta ole kyseenalaistettu esillä olevassa asiassa. — — asiassa Espanja vastaan komissio annetun tuomion täytäntöönpano ei siis edellyttänyt, että komissio aloittaisi kokonaan alusta perustamissopimuksen 93 artiklassa (josta on tullut EY 88 artikla) tarkoitetun menettelyn."

25 — Muistutan, että asiassa C-415/96 annetun julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen 31 kohdassa, jossa julkisasiamies otti kantaa komission väitteeseen siitä, että jos kumoaminen perustuu aineelliseen lainvastaisuuteen, 176 artikla estää asianomaista toimielintä yksinkertaisesti korvaamasta kumotun säännöksen uudella identtisellä säädöksellä, julkisasiamies Jacobs totesi mielestäni aivan perustellusti, että "vaikka on havaittu kysymyksessä olevan aineellinen lainvastaisuus, on tilanteita, joissa asianomainen toimielin voi asianmukaisesti hyväksyä säädöksen, jolla korvataan kumotut säännökset, edellyttäen tietysti, että lainvastaisuus on uudessa säädöksessä poistettu".

seikkojen perusteella, vaan komissio saattoi esillä olevassa asiassa nojautua myös aikaisempaan menettelyyn liittyviin seikkoihin sekä aikaisempaa viiteajanjaksoa koskevaan tutkimukseen ilman että se olisi rikkonut velvollisuuttaan noudattaa yhteisöjen tuomioistuimen tekemää kumoamispäätöstä. Kumottua asetusta rasittava virhe ei näet vaikuttanut sitä edeltäneisiin useisiin menettelyasiakirjoihin ja konkreettisemmin valituksen, sitä seuranneiden neuvottelujen ja alkuperäisen menettelyn ja tutkinnan uudelleen aloittamista koskevan ilmoituksen pätevyyteen.

67. Päätökseen liittyvä virhe, sellaisena kuin se on valituksenalaisessa tuomiossa, liittyy siihen, että yhteisöjen toimielimet eivät olleet määritelleet asianmukaisella tavalla vahinkoa, koska ne eivät yhtäältä ole tutkineet kysymystä siitä, onko riitautetun asetuksen kohteena oleva yhteisön tuottaja eli PEM myötävaikuttanut sille aiheutuneeseen vahinkoon kieltäytymällä myymästä tuotetta IPS:lle, ja toisaalta ne eivät olleet osoittaneet, ettei vahinko johtunut Extrametin esiin tuomista seikoista. Tämä virhe on tullut esiin valmisteluasiakirjojen päätökseen saattamisen jälkeen eli menettelyn aloittamisen ja alkuperäisen tutkimuksen toteuttamista koskevan päätöksen jälkeen; tämän vuoksi katson, ettei asetuksen kumoaminen ole vaikuttanut näihin toimiin. [26]

26 — Muistutan, että edellä alaviitteessä 23 mainitun tuomion C-415/96 18 kohdassa viitataan komission Espanjan kuningaskunnalle lähettämään asiakirjaan, joka oli sisällöltään seuraavanlainen: "Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-278/92 14.9.1994 antamalla tuomiolla kumottiin useita komission 25.3.1992 tekemän päätöksen artikloja, ja tämän tuomion mukaisesti komission yksikköjen oli laadittava uusi ehdotus lopulliseksi päätökseksi EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti aloitetussa menettelyssä — — joka on tämän tuomion mukaisesti *edelleen vireillä*. Ehdotus esitetään lähiaikoina komission jäsenten kollegiolle sen hyväksymistä varten" (kursivointi tässä). Yhteisöjen tuomioistuin piti tällaista lähestymistapaa hyväksyttävänä jo tehdyn päätöksen soveltamisen yhteydessä asiassa C-278/92.

68. Sitä paitsi asetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan tutkimus kohdistuu sekä polkumyynnillä (tai vientituella) tapahtuneeseen tuontiin että siitä aiheutuneeseen vahinkoon. Toisin sanoen tutkimus sisältää kaksi erillistä osiota, joihin yhteisöjen tuomioistuimen tekemä kumoamispäätös ei vaikuta, ellei tämä käy hyvin selkeästi ilmi päätöstä koskevasta tuomiolauselmasta ja päätöksen antamiseen johtaneista perusteluista. [27]

69. Siksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut aivan oikein, että komissio saattoi aloittaa menettelyn uudestaan nojautuen kaikkiin menettelyä koskeviin asiakirjoihin, joihin kumoamistuomio ei ollut vaikuttanut, ja valittajan tätä koskevat vastakkaiset valitusperusteet on hylättävä perusteettomina.

2) Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa: perusasetuksen 7 artiklan 1 ja 9 kohdan sekä 14 artiklan rikkominen

70. Ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen väitetään rikkoneen perusasetuksen 7 artiklan 1 ja 9 kohtaa sekä 14 artiklaa, koska se pyrki laillistamaan komission tutkimuksen uudelleen aloittamista koskevan menettelyn sillä perusteella, että kumoamisen vuoksi menettely

27 — Ks. erityisesti edellä alaviite 23, asia C-415/96, tuomion 31 kohta sekä yhdistetyt asiat 97/86, 99/86, 193/86 ja 215/86, Asteris ym. v. komissio, tuomio 26.4.1988 (Kok. 1988, s. 2181, 27 kohta).

olisi jälleen vireillä ja että yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta polkumyyntiä koskevien menettelyjen valvonnassa. Komission vastaava menettely loukkaa oikeusvarmuuden periaatetta, eikä vastaa käsitystä yhteisöstä oikeusyhteisönä.

71. Valittaja katsoo, että komissio on aloittanut uuden tutkimuksen uuden viiteajanjakson osalta ilman mitään tätä koskevaa laillista perustetta, koska kysymyksessä ei ollut uuden menettelyn aloittaminen eikä uudelleen tutkinta; valittaja lisää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemä arviointi (tuomion 99 kohta) siitä, että alkuperäistä menettelyä ei ollut todettu pätemättömäksi tuomiolla Extramet II, on virheellinen. Valittaja katsoo lisäksi, että perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan perusteella aloitettava tutkimus on aloitettava samanaikaisesti kuin itse menettely, mitä ennen on tehtävä perusasetuksen 5 artiklan mukainen valitus. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siis rikkonut perusasetuksen 7 artiklan 1 kohtaa katsoessaan, että komissio saattoi aloittaa uuden tutkimuksen neljä vuotta menettelyn aloittamisen jälkeen.

72. Heti alkuun on muistutettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tuomionsa 99 kohdassa, että koska alkuperäistä menettelyä ei ollut todettu pätemättömäksi tuomiolla Extramet II ja koska polkumyynnin harjoittaminen vain jatkui, komissio ei ole ylittänyt harkintavaltaansa päättäessään jatkaa jo vuonna 1989 aloitettua menettelyä ja suorittaessaan uuden tutkimuksen toisen viiteajanjakson perusteella. Tuomionsa 101 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että tutkimusajanjakson muuttamisella ei ole loukattu sellaisia IPS:n oikeuksia, jotka liittyvät menettelyn aloittamiseen vuonna 1989.

73. Lisäksi valituksenalaisen tuomion mukaan (94 ja 95 kohta) yhteisöjen tuomioistuin ei katsonut tuomiossa Extramet II, että tehtyyn tutkimukseen ei ollut vaikutettu, mutta se kumosi neuvoston asetuksen ja edeltävän tutkimuksen ainoastaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa koskevin osin.

74. Näissä olosuhteissa komissiolla oli kaksi vaihtoehtoa: se saattoi luottaa alkuperäiseen tutkimukseen, joka koski konkreettista viiteajanjaksoa ja rajoittui vahingon arviointia koskevaan kysymykseen, tai se saattoi aloittaa uuden tutkimuksen, jolloin sen oli asetettava uusi viiteajanjakso. Prosessiekonomisista syistä se saattoi tehdä vielä täydentävän tutkimuksen uuden viiteajanjakson perusteella sillä edellytyksellä, että se noudattaa tämän uuden tutkimuksen osalta kaikkia menettelysääntöjä, joissa taataan täysin IPS:n puolustautumisoikeuksien noudattaminen.

75. Edellä mainittu komission ratkaisu, jota on kuvattu valituksenalaisessa tuomiossa, on perusteltu myös polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevan menettelyn logiikan valossa. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, [28] tämän menettelyn

28 — Asia C-170/89, Beuc v. komissio, tuomio 28.11.1991 (Kok. 1991, s. I-5709, 25 kohta; Kok. Ep. XI, s. 525).

"tarkoituksena on yhtäältä varmistua siitä, että yhteisöön tapahtuvaan tuontiin ei sovelleta polkumyyntikäytäntöjä, jotka aiheuttavat vahinkoa yhteisön teollisuudelle ja toisaalta mahdollistaa se, että yhteisöjen toimielimet voivat yhteisön edun tätä vaatiessa toteuttaa kohtuullisessa määräajassa tarvittavia toimenpiteitä". Menettelyä ohjaa periaate yhteisöjen toimielinten laajasta harkintavallasta määriteltäessä vahingon toteamiseksi huomioon otettavaa ajanjaksoa.[29] Julkisasiamies Tesauro totesi asiassa Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliakon ym. vastaan neuvosto antamassaan ratkaisuehdotuksessa,[30] että "merkittävä vahinko on välttämättä arvioitava sen ajankohdan perusteella, jona mahdollinen puolustautumistoimia aikaansaanut säädös annettiin".

76. Perusasetuksen tarkoitus huomioon ottaen näillä toimenpiteillä ei pyritä vahingon korvaamiseen, toisin sanoen niitä ei toteuteta yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon korvaamiseksi, vaan ne ovat puolustautumiskeino tulevan vahingon varalta, koska niissä asetetaan velvoite suorittaa polkumyyntitulleja riidanalaisten tuotteiden tuonnissa. Tämä tarkoitus edellyttää, että "vahinko on todellinen ja on siten tarpeen, että vahinko todetaan menettelyn aloittamista välittömästi edeltävän ajanjakson osalta ja esillä olevassa asiassa menettelyn jatkamista koskevaa ilmoitusta edeltävän ajanjakson osalta".[31]

77. Kuten komissio on todennut (vastineen 31 ja 32 kohta), polkumyyntiasioissa asetuksen kumoamiseen johtanut seikka ei voi johtaa siihen, että asetus korvataan toisella asetuksella, jolla olisi taannehtiva vaikutus. Kumoamisen vaikutukset alkavat näet ab initio, ja tuojat voivat vaatia maksettujen summien palauttamista. Uudella asetuksella ei voida asettaa samoja polkumyyntitulleja uudelleen, koska tällaisen menettelyn tulos olisi taannehtiva, mikä on kielletty perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan a alakohdassa.[32] Näin ollen ainoa mahdollisuus on antaa uusi asetus, jossa säädetään polkumyyntitulleista tulevaisuuden osalta eli asetuksen voimaantulosta alkaen, toisin sanoen ex nunc eikä ex tunc. Tämän vuoksi esillä olevassa asiassa ei voi olla kysymys oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamisesta, toisin kuin valittaja on väittänyt.

78. Valituksenalaisen tuomion 99 kohta, jonka mukaan komissio ei ole ylittänyt harkintavaltaansa päättäessään suorittaa

29 — Ks. tältä osin asia C-121/86, Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliakon ym. v. neuvosto, tuomio 28.11.1989 (Kok. 1989, s. 3919, 20 kohta) sekä asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991 (Kok. 1991, s. I-2069, 86 kohta; Kok. Ep. XI, s. 161).

30 — 10 ja 11 kohta.

31 — Ks. edellä alaviite 29, asia C-121/86, julkisasiamies Tesauron ratkaisuehdotus, 11 kohta.

32 — Tämä on periaatteellisesti kielletty vuoden 1979 polkumyyntilain 11 §:ssä, joka laki on liitetty tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) IV artiklan soveltamisesta tehtyyn tuolloin voimassa olleeseen sopimukseen, jonka neuvosto hyväksyi vuosien 1973—1979 kauppaneuvotteluista johtuvien monenvälisten sopimusten tekemisestä 10 päivänä joulukuuta 1979 tehdyllä päätöksellä 80/271/ETY (EYVL L 71, s. 1). Kuten käy jo ilmi perusasetuksen johdanto-osan toisesta kappaleesta, kyseisen asetuksen 13 artikla säädettiin, jotta yhteisö noudattaisi edellä mainitusta sopimuksesta johtuvia velvoitteitaan.

uuden tutkimuksen toisen viiteajanjakson perusteella, saa vahvistusta myös perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdasta, jonka mukaan tutkimus käsittää "tavallisesti" vähintään kuuden kuukauden ajanjakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista.[33] Toisin sanoen yhteisön lainsäätäjä pyrkii siihen, että tutkimuksen tulokset perustuvat tuoreisiin tietoihin.[34] Noudattaakseen yhteisöjen tuomioistuimen antamaa kumoamistuomiota komission on otettava huomioon perusasetuksen säännökset, joissa määritellään sen noudattamat menettelytavat.

79. Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdasta johtuu, että tutkimus tapahtuu menettelyn puitteissa eikä päinvastoin. Tutkimus on siis neuvoston myöhemmin hyväksymän lopullisen lainsäädäntötoimen valmistelutoimenpide. Perusasetuksen 7 artiklan 9 kohdan mukaan tutkimus päättyy sen keskeyttämiseen tai lopullisen toimenpiteen hyväksymiseen. Koska tuomiossa Extramet II kumottiin lopullinen toimenpide (eli asetus N:o 2808/89), jolla edeltävä tutkimus oli päätetty, tämä merkitsee sitä, että tutkimus ja varsinkin itse menettely ovat edelleen vireillä, kuten olen edellä esittänyt, sen sijaan että ne olisivat päättyneet. Myös valituksenalaisen tuomion 95 ja 99 kohdassa käytettyjä "uuden tutkimuksen" käsitteitä on tulkittava siten, että ne viittaavat komission laillisesti päättämään, alkuperäisen menettelyn puitteissa suoritettavaan uuteen tutkimukseen toisen viiteajanjakson perusteella, mikä käy ilmi valituksenalaisen tuomion tekstistä.

80. Näin ollen katson, että valittajan ensimmäisen valitusperusteen toisen osan tueksi esittämät väitteet ovat myös perusteettomia, ja siksi ensimmäinen valitusperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

B *Toinen valitusperuste: puolustautumisoikeuksia koskevan perusperiaatteen loukkaaminen sekä perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan rikkominen*

81. Valittaja katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt huomiotta puolustautumisoikeuksia koskevan perusperiaatteen sekä perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan ja 8 artiklan 3 kohdan katsoessaan, että menettelyn yhteydessä tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet eivät olleet heikentäneet IPS:n puolustautumisoikeuksia. IPS katsoo, että tällainen minimalistinen lähestymistapa puolustautumisoikeuksien osalta vaarantaa kyseisen periaatteen noudattamisen. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen lähestymistapa olisi vastoin asiasta Al-Jubail Fertilizer vastaan neuvosto ilmenevää oikeuskäytäntöä.[35]

33 — Perusasetuksessa säädetään, että (14 artiklan 2 kohta) 7 artiklan sääntöä sovelletaan mutatis mutandis jopa polkumyyntitullien asettamista koskevien säännösten uudelleentutkinnassa ja että (15 artikla) polkumyyntitullit vanhenevat 5 vuodessa niiden voimaantulosta, ellei niitä ole muutettu tai vahvistettu.

34 — Ks. myös edellä alaviite 29, asia C-121/86, julkisasiamies Tesauron ratkaisuehdotus, 11 kohta.

35 — Asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991 (Kok. 1991, s. I-3187, 15 ja 16 kohta).

1) Valitusperusteen ensimmäinen osa: PEM:n 1.7.1992 tekemän selvityksen myöhäinen tiedoksi antaminen

82. Toisen valitusperusteen ensimmäisen osan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut virheellisesti (tuomion 111—113 kohta), ettei silloisen kantajan (nykyisen valittajan) puolustautumisoikeuksia ole loukattu, kun sille on annettu PEM:n komissiolle 1.7.1992 jättämä, vahinkoa koskeva selvitys tiedoksi vasta 14.10.1992. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan IPS ei ollut nimenomaisesti pyytänyt saada tietoa kyseisestä selvityksestä.

a) Tutkittavaksi ottaminen

83. Komissio katsoo, että valituksen se osa, joka liittyy perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan mukaisten oikeuksien loukkaamiseen, on jätettävä tutkimatta, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostetussa kanteessa viitattiin tähän (PEM:n) selvitykseen toisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa, jossa ei mainittu perusasetuksen 7 artiklaa vaan viitattiin ainoastaan puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevaan yleiseen oikeusperiaatteeseen.

84. En voi olla samaa mieltä komission tästä väitteestä. Kuten valituksenalaisen tuomion 104—105 kohdasta käy ilmi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt IPS:n väitteet PEM:n selvityksen esittämisestä on tehty tutkimuksen kulun laillisuusvalvonnan yhteydessä, mikä liittyy polkumyyntitoimenpiteiden toteuttamista koskevaan menettelyyn kokonaisuudessaan. Vaikka perusasetuksen 7 artiklaan ei olekaan viitattu suoraan, tämä ei mielestäni riitä perusteluksi sille, että kyseinen väite jätettäisiin tutkimatta. Sitä paitsi valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, jossa viitataan IPS:n väitteisiin, mainitaan nimenomaisesti perusasetuksen 7 artikla.

b) Pääasia

85. Valittaja oli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa arvostellut komissiota puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta, koska komissio ei ollut antanut sille tiedoksi PEM:n 1.7.1992 toimittamaa kirjallista selvitystä.

86. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei oikeudenkäyntiasiakirjoista ilmennyt, että IPS olisi pyytänyt kirjallisesti komissiolta tietoa kyseisestä asiakirjasta, vaikka se oli saanut tietää asiakirjan olemassaolosta jo 10.7.1992.[36] Koska tällaista pyyntöä ei ole tehty, komissiolla ei ollut perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan perusteella velvollisuutta saattaa kirjeen sisältöä kantajan tietoon (tuomion 113 kohta).

36 — Ks. myös valituksenalaisen tuomion 104 kohta.

87. Perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetään, että tutkimuksen aloittamisen jälkeen asianosaiset voivat tutustua kaikkiin tietoihin, *jotka ne osapuolet, joita tutkimus koskee*, ovat toimittaneet komissiolle, lukuun ottamatta yhteisön tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten laatimia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot liittyvät heidän etujensa puolustamiseen eivätkä ne ole 8 artiklassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja ja jos komissio käyttää niitä tutkimuksessaan. Tätä varten ne, joita asia koskee, osoittavat komissiolle *kirjallisen hakemuksen*, josta selviää, mitä tietoja pyydetään.

88. Nämä seikat huomioon ottaen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että koska IPS ei ollut esittänyt vastaavanlaista pyyntöä, sen tätä asiaa koskeva kanneperuste oli perusteeton ja siksi hylättävä. Näin arvioidessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut säädöksiä oikein, ja vastakkaiset väitteet on hylättävä perusteettomina.

89. Edellä esitetystä riippumatta on lisäksi todettava, että IPS:n valitusperuste on myös tosiseikkojen osalta puutteellinen, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että selvitys oli joka tapauksessa annettu asianosaiselle (esillä olevan asian valittaja) tiedoksi 14.10.1992, toisin sanoen kuukautta ennen kuin komissio julkaisi polkumyynnin vastaista menettelyä koskevan ilmoituksen 14.11.1992.

90. Myöskään asian Al-Jubail Fertilizer vastaan neuvosto yhteydessä luotuja sääntöjä ei ole rikottu, toisin kuin valittaja on esittänyt. [37]

37 — Edellä alaviitteessä 35 mainitussa asiassa C-49/88 yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että "perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan tulkitsemiseksi" (kysymyksessä on asetus N:o 2176/84, joka on mainittu alaviitteessä 8; kyseinen säännös on sisällöltään samanlainen kuin esillä olevassa asiassa kysymyksessä olevan perusasetuksen 7 artiklan 4 kohta) puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevat edellytykset "eivät liity pelkästään menettelyihin, jotka voivat päätyä sanktioiden asettamiseen, vaan myös sellaisiin tutkimusmenettelyihin, jotka edeltävät polkumyyntiasetusten antamista, jotka asetukset yleisestä luonteestaan huolimatta voivat vaikuttaa asianomaisiin yrityksiin suoraan ja erikseen ja aiheuttaa niille haitallisia vaikutuksia". Tämän jälkeen yhteisöjen tuomioistuin korosti (16 kohta), että "puolustautumisoikeuksien osalta yhteisön toimielinten toiminnan on oltava huolellisempaa, varsinkin kun kysymyksessä olevissa, nyt voimassa olevissa säädöksissä ei säädetä kaikista hallintosubjektin suojelua koskevista menettelyllisistä takeista, joita voi esiintyä eräissä kansallisissa oikeusjärjestyksissä". Yhteisöjen tuomioistuin katsoi lopuksi (17 kohta) näin: " — — tiedonantovelvollisuuttaan täyttäessään yhteisöjen toimielinten on toimittava tarvittavalla huolellisuudella (mitä yhteisöjen tuomioistuin oli jo aikaisemmin korostanut erityisesti asiassa 264/82, Timex v. neuvosto ja komissio, 20.3.1985 (Kok. 1985, s. 849, 29 ja 30 kohta) antamassaan tuomiossa) pyrkiessään antamaan yrityksille, joita asia koskee, siltä osin kuin liikesalaisuuden kunnioittaminen voidaan taata, tietoja, jotka ovat tarpeen niiden etujen puolustamisen kannalta ja valitessaan tarvittaessa viran puolesta asianmukaisia menettelytapoja tällaiseen tiedottamiseen. Yritykset, joita asia koskee, on joka tapauksessa saatettava tilaan, jossa ne kykenevät hallinnollisen menettelyn aikana tehokkaasti esittämään oman kantansa niiden tosiseikkojen paikkansapitävyydestä ja merkityksellisyydestä asian kannalta sekä niistä olosuhteista, joihin on vedottu, samoin kuin näytöstä, jota komissio on esittänyt polkumyynnin olemassaoloa ja siitä aiheutuvaa vahinkoa koskevan väitteensä tueksi." Yhteisöjen tuomioistuin lisää tuomionsa 18 kohdassa, ettei mikään seikka oikeudenkäyntiasiakirjoissa mahdollista sen toteamista, että yhteisöjen toimielimet "olisivat täyttäneet velvollisuutensa antaa kantajille kaikki tiedot, jotta ne olisivat voineet puolustaa etujaan asianmukaisesti". Näin ollen asian oikeudenkäyntiasiakirjoista käy esimerkiksi ilmi, että oikeudenkäynnin aikana oli vedottu neuvoston sisäisiin asiakirjoihin, joiden sisältöä ei ollut muuten selvitetty kantajina oleville osapuolille (19 kohta). Samoin eräs asiakirja olisi lähetetty niille muuten kuin kirjattuna; kuitenkin kantajat vakuuttivat, etteivät ne ole vastaanottaneet kyseistä asiakirjaa (22 kohta). Nämä sääntöjenvastaisuudet johtivat siihen, että yhteisöjen tuomioistuin kumosi lopullisen polkumyyntitullin asettamisesta annetun asetuksen.

2) Valitusperusteen toinen osa: asiakirjoihin tutustumiseen liittyvät sääntöjenvastaisuudet

91. Valittaja esittää lisäksi, että valituksenalainen tuomio on kumottava, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että useat sääntöjenvastaisuudet, jotka liittyvät muihin asiakirjoihin kuin PEM:n 1.7.1992 toimittamaan selvitykseen, eivät olleet loukanneet IPS:n oikeuksia (140, 142 ja 143 kohta).

92. Sen kysymyksen osalta, onko IPS:n oikeuksia loukattu, koska se ei ole voinut tutustua säännönmukaisesti oikeudenkäyntiasiakirjoihin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi (139 kohta), että kantaja ei ole osoittanut perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti komissiolle kirjallista hakemusta, jossa se olisi pyytänyt PEM:n 5.8., 11.8. ja 19.8.1993 komissiolle osoittamien kirjeiden tiedoksiantoa. Tämän vuoksi komissiolla ei ole ollut velvollisuutta toimittaa niitä sille. IPS onkin 5.10.1993 päivätyssä kirjeessään todennut, että se oli tutustunut PEM:n komissiolle toimittamien asiakirjojen luetteloon ja että osa näistä asiakirjoista oli jo sen käytettävissä, koska kyse oli sen ja PEM:n välisestä kirjeenvaihdosta. IPS on siis rajoittanut komission luottamuksellisia asiakirjoja koskevan pyyntönsä erityisesti PEM:n 5.8.1993 komissiolle osoittamaan kirjeeseen, joka koski PEM:n La Roche de Ramen tehtaallaan suorittamaa teknistä työtä.[38] Tämän viimeksi mainitun PEM:n selvityksen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi (tuomion 142 kohta), että se voitaisiin perustellusti katsoa perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitetuksi luottamukselliseksi asiakirjaksi, koska se sisältää luottamuksellisia tietoja PEM:n valmistusmenetelmistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kuitenkin, ettei komissio ollut täyttänyt tiedonantovelvollisuuksiaan, koska se oli vastannut huomattavan myöhään kantajan lainmukaisiin hakemuksiin ja se ei ollut toimittanut kyseisestä kirjeestä todellista yhteenvetoa, joka ei olisi ollut luottamuksellinen, ja kolmanneksi koska se ei ollut näyttänyt pyrkineensä riittävällä tavalla antamaan kyseistä asiakirjaa tiedoksi muuna kuin luottamuksellisena versiona. PEM päätti lopulta kantajan eikä komission pyynnöstä toimittaa IPS:lle riidanalaisen asiakirjan 21.5.1994. Näistä sääntöjenvastaisuuksista huolimatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi (tuomion 143 kohta), että IPS oli voinut esittää huomautuksensa tästä asiakirjasta ajoissa 27.5.1994 eli ennen riidanalaisen asetuksen antamista.

93. Ottaen huomioon perusasetuksen 7 artiklasta tehdyn arvioinnin katson, että koska asianosainen eli IPS ei ollut esittänyt kirjallista pyyntöä perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti,

38 — Valituksenalaisen tuomion 140 kohdasta käy ilmi, että komissio vahvisti istunnossa vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin, että PEM:n 5.8., 11.8. ja 19.8.1993 komissiolle osoittamat kirjeet olivat pelkkiä kantajan ja PEM:n väliseen kirjeenvaihtoon liittyneitä saatekirjeitä. Näin ollen vaikka oletettaisiinkin, että komission olisi pitänyt antaa nämä asiakirjat tiedoksi ilman tästä esitettyä kirjallista pyyntöä, kantajan menettelyyn liittyviä oikeuksia ei ole loukattu tässä asiassa sillä, että tiedoksiantoa ei ole tapahtunut.

komission ei tämän säännöksen perusteella tarvinnut antaa sille tiedoksi PEM:n 5.8., 11.8. ja 19.8.1993 päivättyjä kirjeitä täysin siitä riippumatta, luokiteltaisiinko ne luottamuksellisiksi vai ei. Toisin sanoen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomionsa 139 kohdassa aivan perustellusti, että komission menettely ei ole loukannut IPS:n puolustautumisoikeuksia.

94. Tämän jälkeen on korostettava, että toisin kuin asiassa Al-Jubail Fertilizer vastaan neuvosto,[39] esillä olevassa asiassa kysymyksessä oleva yritys sai lopulta ajoissa tiedon PEM:n 5.8., 11.8. ja 19.8.1993 päivätyistä riidanalaisista kirjeistä, joiden olemassaolosta ja sisällöstä se oli tietoinen, kuten valituksenalaisen tuomion 139 kohdassa on todettu.

95. Mitä tulee PEM:n komissiolle 5.8.1993 toimittaman, perusasetuksen 8 artiklan mukaan luottamukselliseksi luokitellun asiakirjan ei-luottamuksellisen yhteenvedon tiedoksiannon laiminlyömiseen, sillä IPS sai lopulta tiedon 21.5.1994 komission väliaikaisen asetuksen antamisen jälkeen,[40] katson, että tämä komission laiminlyönti ei ole vaikuttanut IPS:n puolustautumisoikeuksiin, koska PEM antoi lopulta kyseisen asiakirjan sille tiedoksi viisi kuukautta ennen kuin neuvosto antoi riidanalaisen asetuksen 19.10.1994. IPS saattoi tässä ajassa puolustaa oikeuksiaan tehokkaalla tavalla.[41]

96. Toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

VIII Oikeudenkäyntikulut

97. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdassa, jota sovelletaan 118 artiklan mukaan muutoksenhakuun, määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut; työjärjestyksen saman artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi tai jos siihen on muutoin erityisiä syitä, yhteisöjen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan.

39 — Ks. edellä alaviite 35, asia C-49/88.

40 — Väliaikainen asetus annettiin 21.4.1994.

41 — Tältä osin muistutan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut yhdistetyissä asioissa T-159/94 ja T-160/94, Ajinomoto ja Nutrasweet v. neuvosto, 18.12.1997 antamassaan tuomiossa (Kok. 1997, s. II-2461, 87 kohta), että jos lopullisten tullien käyttöön ottamista koskevaa asetusta annettaessa on korjattu väliaikaisten tullien käyttöön ottamista koskevaa asetusta annettaessa tapahtunut virhe, viimeksi mainitun asetuksen lainvastaisuus ei aiheuta lopullisten tullien käyttöön ottamista koskevan asetuksen lainvastaisuutta. Vain jos tätä virhettä ei ole korjattu ja jos lopullisten tullien käyttöön ottamisesta annetussa asetuksessa viitataan väliaikaisen tullin käyttöön ottamisesta annettuun asetukseen, viimeksi mainitun asetuksen lainvastaisuus aiheuttaa myös ensin mainitun asetuksen lainvastaisuuden. On kuitenkin huomattava, että tästä tuomiosta on tehty valitus (asia C-76/98 P, Ajinomoto v. neuvosto ja C-77/98 P, Nutrasweet v. neuvosto; EYVL 1998 C 166, s. 5 ja 6).

98. Riidanalaisesta päätöksestä kärsineellä asianosaisella on yleensä käytössään em. oikeussuojakeinot. Tavallisesti vahinkoa aiheutuu asianosaiselle, joka on hävinnyt asian, eli asianosaiselle, jonka oikeussuojavaatimus on hylätty kokonaan tai osittain tai asianosaiselle, joka on kokonaan tai osittain hävinnyt asian vastapuolen vaatimukseen nähden. Poikkeuksellisesti asian voittaneella osapuolella voi olla oikeudellinen intressi nostaa kanne, kun voitto olisi voitu saavuttaa alhaisemmin kustannuksin. Tästä on kysymys silloin, kun päätös on oikeusvoimainen sen kannalta vahingollisen säännöksen suhteen, toisin sanoen aina kun kanteen, valituksen tai muun oikeussuojakeinon toinen kahdesta perusteesta on hylätty.

99. Esillä olevassa asiassa ehdotan, että IPS:n tekemä valitus hylätään kokonaisuudessaan; näin ollen IPS on velvoitettava korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut, mitä neuvosto on vaatinut.

100. Komission osalta ehdotan, että sen vastavaatimus hylätään, vaikka sen toissijaisesti esittämä vaatimus IPS:n valituksen hylkäämisestä on hyväksyttävä; tämän vuoksi komission on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

101. Kuten edellä on todettu, koska Chambre syndicalen ja PEM:n esittämää asiakirjaa ei ole esitetty muotomääräyksiä noudattaen, nämä väliintulijat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

IX Ratkaisuehdotus

102. Näillä perusteilla ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

— hylkää Industrie des poudres sphériquesin (IPS) nostaman kanteen

— hylkää komission vastavaatimuksen

— velvoittaa IPS:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut

— velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan

— velvoittaa Chambre syndicale de l'électrométallurgie et de l'électrochimien ja Péchiney électrométallurgien vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.